

OPINIONS

PUPURRI DE MERCENARIS

Xavier Vinader

12

ESTAPÉ RESPON

Toni Cañís

L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER

Lluís Bonada

13

REACCIONARIS

Josep-Maria Terricabras

16

AI, JIMÉNEZ, JIMÉNEZ...

Salvador Cot

EM COSTA PARLAR DE LULA

Llibert Ferri

17

DOMUS

Toni Cañís

IRAQ

Pau Viciano

18

RUSSOS

Joan F. Mira

114

L'eix francoalemany ha despertat de certa letargia per oposar-se a l'agressió unilateral dels EUA a l'Iraq. Més enllà dels interessos que Chirac i Schröder puguen tenir a reviscolar el lideratge europeu, el fet és que s'han atrevit a plantar cara als projectes bel·licistes unilaterals de George W. Bush. I de fet no són els únics; Rússia, Canadà i Xina, entre altres, també han expressat les seues reserves a l'agressió. Evidentment una guerra sempre significa la mort i la devastació, i no és cap garantia que després d'una victòria sobre Bagdad s'assolesca la pau i la democràcia permanents. De segur que hi ha altres camins per aconseguir els objectius que s'esgrimeixen com a motors de la guerra, és a dir, democratitzar el país i restablir-hi el respecte als drets humans. Malauradament això no té massa rellevància si tenim en compte els interessos que s'amaguen darrere d'aquest conflicte, no solament entre els que diuen sí a la guerra sinó també entre alguns dels qui diuen no. Les reserves petrolieres de l'Iraq són un factor clau per entendre què és el que està passant, no solament entre nord-americans i iraquians, sinó també en altres punts del planeta, com bé s'explica en el tema de portada d'aquest número. Davant d'això la democràcia i els drets humans queden en segon pla, i si no, tan sols cal mirar els nombrosos llocs on encara imperen les dictadures i els règims autoritaris que no tenen cap respecte pels drets de la persona. Evidentment Saddam Hussein no té tampoc cap respecte pels drets humans com demostra ara, i abans amb el beneplàcit i suport dels que avui li volen fer la segona guerra del Golf (la tercera si comptem el conflicte Iran-Iraq de 1980-88).

Però passe el que passe ara mateix ja hi ha tres perdedors. Primer la societat iraquiana i kurda, oprimida (i en algunes ocasions gasejada) per un dictador; en segon lloc la societat occidental, enganyada per uns governants que no expliquen els veritables motius que hi ha darrere el conflicte; i en tercer lloc les Nacions Unides, que veuen com es menysté la seua autoritat i els seus observadors a l'Iraq (que encara no han trobat res que prove les acusacions contra Saddam). Entre tot això és llastimós el paper seguidista dels governs europeus que, com l'espanyol, presten el seu suport sense dubtar a les posicions bel·licistes d'EUA, i també els qui aquí i a fora s'entesten a definir qualsevol dissensió de la política del Govern de Bush com un vell, quasi atàvic, posicionament antiamericà d'herència comunista.

La setmana passada el president del Tribunal Constitucional, Manuel Jiménez de Parga, i el president del Govern espanyol, José María Aznar, van acaparar les portades dels diaris amb les seues declaracions despectives cap a les nacions que avui són dins de l'estat espanyol. A poc a poc la majoria absoluta del PP ha anat alliberant de complexos el nacionalisme espanyol, disfressat ara sota el maletès "patriotisme constitucional".

Enguany Espanya celebrarà el 25 aniversari de la seua carta magna. Sembla que el nacionalisme espanyol, amb un quart de segle, ha tingut prou temps per esborrar la vergonya d'haver estat el responsable principal d'una de les dictadures més llargues del segle XX. La modernització d'Espanya, especialment amb l'entrada a la UE, no ha afectat les essències de l'estat, que continua essent concebut com l'eina d'expressió d'una nació única i excloent. Pot haver-hi Congrés, Senat o autonomies, però mai l'estat acceptarà cap altra nació que no siga la de sempre: la mateixa de la dictadura de Primo de Rivera, de la República, de la dictadura de Franco o la de la monarquia parlamentària actual. Espanya només pot pair Espanya, i res més.

“La majoria absoluta del PP ha anat alliberant de complexos el nacionalisme espanyol”

UN NO A LA GUERRA

CONSTITUCIO